PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 828 (6262) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Simbătă 28 februarie 1970

Azi și miine, în sala „23 August"

FESTIVAL SPORTIV CU ATLEȚI DIN 7 ȚĂRI

Incet dar sigur concursul internațional de sală dotat cu **„Cupa de cristal"** începe să prindă teren pe plan european. Ajuns la cea de-a treia ediție, el reunește azi și miine sportivi din 7 țări (Anglia, Bulgaria, Ungaria, Cehoslovacia, Polonia, U.R.S.S. și România).

Prezența unor valoroși atleți promite realizarea unor rezultate de înalt nivel, cu atît mai mult cu cît acest concurs constituie o ultimă verificare înaintea campionatelor europene pe teren acoperit.

Dintre cele 12 probe de concurs, cîteva se detașează evident prin valoarea participanților: este vorba de probele masculine de triplusalt, înălțime, prăjină, lungime și probele feminine de înălțime, lungime și 50 m.

Pentru atleții noștri, concursul reprezintă o nouă posibilitate de afirmare, de realizare a baremurilor fixate pentru „europenele" de sală.

Păcat că Viorica Viscopoleanu și Valeria Bufanu nu vor putea lua startul. Aceasta din urmă a suferit o întindere de ligamente la concursul internațional de la Sofia și este încă indisponibilă.

Cele două atlete din Marea Britanie, CHRISTINE PERERA (stînga) alergătoare de garduri și SUE SCOTT săritoare la lungime și înălțime.
Foto: A. NEAGU

Ce rol ocupă sportul în viața omului contemporan?

Echipajul navei spațiale „Apollo-12" vorbește ziarului „Sportul"

Temerarul echipaj de pe „Apollo-12": Charles Conrad, Richard Gordon și Alan Bean

Peste cîteva ore, din cabina unui gigantic „Boeing 707" prezidențial, cu cocarda forțelor aeriene ale Statelor Unite ale Americii, vor descinde la Otopeni, pe pista noului aeroport internațional al Bucureștiului, cei trei membri ai echipajului navei spațiale „Apollo-12", împreună cu soțiile lor, într-o escală de trei zile din croaziera pe care o întreprind în jurul lumii.

Interceptați de noi înaintea sosirii lor la București, CHARLES CONRAD Jr., RICHARD GORDON și ALAN BEAN, care în intervalul de la 14 la 24 noiembrie 1969 au realizat cel de-al doilea zbor al oamenilor pe Lună, au consimțit să răspundă întrebărilor noastre.

— Ce rol apreciați că ocupă sportul în viața dv și cum v-a ajutat el în realizarea extraordinarei dv. performanțe?

Ceea ce am izbutit noi, ne spune CHARLES CONRAD Jr., comandantul astronavei, **este desigur cu totul neobișnuit, ca și ceea ce au înfăptuit colegii noștri din memorabilul echipaj „Apollo-11", cei dintii oameni pe Lună. Dar nu sîntem supraoameni...**

— ...Și totuși, condiția fizică ce vi se cere implică o robustețe și resurse neuro-vegetative cu totul excepționale. Practicați sporturile? V-au ajutat ele să atingeți standardul pregătirii fizice impusă astronauților?

Socot că este o afirmație sinceră, pe deplin „fair", să relevăm că fiecare dintre noi, membrii acestui echipaj, practicăm exercițiul fizic încadrat în programul de pregătire a unui astronaut, care nu e de fel simplu — și de ce oare n-am recunoaște-o? — chiar dintre cele mai exigente, un sport între sporturi.

Ca să realizezi cîte 3 500—4 000 ore de zbor, ca pilot de avioane turbo-reactoare, de unde se face selecția personalului astronautic, și ca să susții efortul continuu al unui zbor interplanetar de 384 000 km, e nevoie de un organism cu o asemenea rezistență și cu o mobilitate și reflexe care nu se pot

Interviu realizat de V. FIROIU

(Continuare în pag. a 4-a)

În C. M. de handbal masculin

Astăzi, etapa a II-a a turneelor pe grupe

Echipa României întîlnește Elveția

Campionatul mondial de handbal masculin continuă astăzi cu desfășurarea celei de-a II-a etape a turneelor pe grupe. Iată meciurile:

GRUPA A: Rennes, **Suedia — R. D. Germană și Uniunea Sovietică — Norvegia;**

GRUPA B: Agen, **Cehoslovacia — S.U.A., Iugoslavia — Japonia;**

GRUPA C: Amiens, ora 22,00, **ROMÂNIA — ELVEȚIA:** Evreux: **R. F. a Germaniei — Franța;**

GRUPA D: Hagondange, **Ungaria — Polonia, Danemarca — Islanda.**

● **Repriza a doua a întîlnirii România — Elveția va fi transmisă la radio, în direct, de la Amiens, pe programul I, începind de la ora 22,45.**

CE A FOST ÎN PRIMA ZI

Ora tîrzie — și unele defecțiuni în informarea ziariștilor — nu ne-au permis să relatăm cititorilor toate rezultatele primei zile de întreceri ale C.M. O facem astăzi, prezentîndu-vă întreaga etapă: **România — Franța 12—9 (7—2); R.D. Germană — Uniunea Sovietică 13—11 (8—6) — sovieticii au ratat două din cele cinci lovituri de la 7 m ce le-au fost acordate; R.F. a Germaniei — Elveția 11—10 (7—3)** — vest-germanii au reușit cu greu să facă față asaltului jucătorilor elvețieni din repriza a doua, menținînd cu greu în ultimele 5 minute infimul avantaj de un gol; **Suedia — Norvegia 8—6 (5—2); Cehoslovacia — Japonia 19—9 (8—2); Iugoslavia — S.U.A. 34—8 (15—3) — scorul zilei!; Danemarca — Polonia 23—16 (10—8) Ungaria — Islanda 19—9 (9—3).**

Citiți în pag. a 4-a relatarea trimisului nostru special, Călin ANTONESCU

ÎNCEP SĂ SE LIMPEZEASCĂ APELE

CAMPIONATELE MONDIALE DE HOCHEI PE GHEAȚĂ ROMÂNIA 1970 BC

ASTĂZI, DERBIUL S.U.A.-R.F. a GERMANIEI

ora H

Viteslav Novacek a învățat binișor românește. Și asta e rău. Acum un an și jumătate, cînd a preluat greaua sarcină de a ține în friu herghelia de cai putere și a mina oiștea echipei naționale, știa doar cehește și o „rupea" pe nemțește, ceea ce era foarte bine. Punea în căruță toată povara superioară a cunoștințelor tehnice cehoslovace despre hochei pe gheață și o aducea, sistematic, organizat, pe nemțește, în înscăunarea autorității sale de antrenor. Dar, între timp, Novacek a învățat românește. Știe să zică, la fel ca orice activist sportiv — „Nix probleme!"

L-am întîlnit, vineri spre prînz, nu la patinoar, unde bulgarii marcau norvegienilor trei goluri, tot atîtea cîte și noi, ceea ce ar putea însemna ceva — ci la o cafenea, sorbindu-și tacticos, pe românește, cafeaua îndoită cu coniac. L-am întîlnit acolo, așa cum îl vom întîlni ceva mai tîrziu pe antrenorul secund Ion Tiron, pe scările sediului C.N.E.F.S., îndeplinind cine știe ce treburi administrative, în timp ce o mie de spectatori, neofiți, la patinoar, se instruiau, studiau jocul viitorilor noștri adversari, trăgeau concluzii de care însă echipa națională română nu va putea beneficia probabil niciodată.

L-am întrebat pe Novacek ce explicație dă jocului slab al echipei noastre din meciul cu norvegienii. Răspunsul a fost aproximativ acesta: **„Problem psihologhic. Inceput cu nas sus, Dumitraș dormit la poarta. Ionița citit ziare. El, jucator modern, dar nu adevărat. Noi teren nu cunoscut. Prima ora jucat internațional acasa cu Norvegia".** V-am spus noi că Viteslav Novacek a învățat românește! Am fi preferat, pentru buna pregătire tehnică și tactică a echipei române, ca el să fi continuat a vorbi doar cehește și a o „rupe" pe nemțește...

Nu ne-am putut despărți de el fără a-i cere nu un pronostic, ci un proiect final pentru acest campionat mondial care se dispută la noi acasă, ceea ce e plin de semnificații, **„Mulțumit cu loc 4. Dacă la 3 — fericit".**

Novacek, spre satisfacția noastră, a reînceput să vorbească cehește... Rămîne să vedem în ce măsură nu și-a uitat limba maternă. Pentru că vineri seara, în înflăcăratul palat de gheață, inundat de fumul țigaretelor, cu mulțimea densă — de nu puteai arunca un ac — palpitînd la unison, ca o singură inimă, pentru șansele echipei României, meciul cu niponii a început... **(vib)**

CLASAMENT

1. S.U.A.	3	3	0	0	35— 3	6
2. NORVEGIA	3	3	0	0	17— 8	6
3. R.F.G.	3	3	0	0	11— 5	6
4. ELVEȚIA	3	1	0	2	7— 9	2
5. ROMANIA	3	1	0	2	11—15	2
6. JAPONIA	3	1	0	2	10—17	2
7. IUGOSLAVIA	3	0	0	3	7—15	0
8. BULGARIA	3	0	0	3	6—32	0

PROGRAMUL ZILEI

Ora 17,00: **Bulgaria — Japonia**
Ora 19,30: **S.U.A.—R.F. a Germaniei**

Atac al echipei române la poarta japonezilor, care nu se va solda, însă, cu gol

O SUPERIORITATE EVIDENTĂ

JAPONIA—ROMÂNIA 8-4 (2-0, 1-4, 5-0)

Am așteptat, de ce să n-o spunem, cu multă emoție întîlnirea de ieri seară a hocheiștilor români cu cei japonezi, și asta din mai multe motive. În primul rînd, pentru că echipa noastră nu „merge", jucătorii arătînd o evidentă oboseală în joc, în timp ce niponii în pofida celor două înfrîngeri anterioare, demonstraseră o capacitate fizică net superioară. Din start, deci, un avantaj pentru hocheiștii asiatici, superiori alor noștri prin reacții rapide, prin viteza patinajului și — paradoxal, raportînd totul la gabaritul sportivilor — prin jocul cu corpul. Pe de o parte, am avut emoții și pentru o chestiune aparent fără semnificație, aceea de a nu-i fi întrecut niciodată pe hocheiștii japonezi, ultimele două întîlniri, la olimpiadele de la Innsbruck și Grenoble, dînd cîștig de cauză niponilor.

De la bun început, în jocul de ieri seară s-a văzut că superioritatea lor la capitolul viteză nu este cîtuși de puțin o poveste, apărarea noastră, mult mai lentă, avînd să treacă prin serioase momente de dificultate; mai ales atunci cînd contraatacurile japoneze, desfășurate cu 2 sau chiar 3 jucători, surprindeau în fața un singur apărător român. Și astfel de ocazii au fost nenumărate, iar japonezii au știut să profite de ele, înscriind gol după gol.

În inimile celor peste 6 000 de spectatori s-a reaprins speranța într-un posibil succes românesc în repriza a doua, cînd de la 0—2 ai noștri au putut remonta și au înscris 4 puncte, preluînd conducerea. Această răsturnare de situație a fost posibilă, pentru că echipa a jucat ceva mai legat și mult mai în forță decît pînă atunci, dar și deoarece trei din cele patru goluri au fost marcate cînd japonezii s-au aflat în inferioritate numerică. Ultimele 20 de minute, cu un adversar complet vlăguit în față, japonezii au zburdat pe gheață manifestînd o superioritate ecrasantă. Cele 12 puncte au fost realizate de Hikigi (min. 4, 53 și 54), Kurokawa (min. 16, 33 și 50), Hoshino (min. 42) și Homma (min. 50), respectiv Szabo (min. 25), Calamar (min. 30), Varga (min. 31) și Bașa (min. 35). Arbitrii Baader (R.F.G.) și Ehrensperger (Elveția). Șuturi pe poartă: Japonia 25, România 25. Penalizări: Japonia 8 min, România 2 min.

Cronici de Romeo VILARA

Fotografii de Theo MACARSCHI și Teodor ROIBU

Rezultatele celorlalte meciuri de ieri

S.U.A. — Iugoslavia 5—1

Norvegia — Bulgaria 8—3

R.F. a Germaniei — Elveția 3—1

Cronicile în pag. a 2-a

RECUNOAȘTERI

Este o realitate tot mai recunoscută tendința noastră, a tuturor — întîmplătoare sau mai degrabă deliberată — de a ne subjuga cît mai fidel cifrelor, ierarhiilor, clasificărilor...

Incercăm — cel mai adesea cu șanse de ultimă reușită — să ne ordonăm viețile în funcție de acele elemente abstracte care sînt cifrele, plecînd de la intenția, romantică, de a slăbi, urmînd preceptele unui draconic program „pe puncte", și ajungînd pînă la organizarea intereselor și plăcerilor noastre celor mai diverse în virtutea unor clasamente nu o dată stranii și nu o dată supuse biciului criticii. Ba mai mult, obișnuim — superbă temeritate — să stabilim, în fiecare an, o ierarhie a popularității, realizată în baza unui parametru care de obicei nu dă greș — aprecierea omului de rînd, interogat în plină stradă —, și ne chinuim, puerili și obstinați, să părem cît mai obiectivi cu putință în această de loc ușoară întreprindere...

Legat de aceasta — pentru că aici ne conduce intenția argumentării noastre — vom menționa, cu bucuria acelora care asistă și iubesc evenimentul sportiv, că ancheta efectuată recent de Institutul francez de cercetare a opiniei publice a așezat într-o listă a popularității anului 1969, alături de nume celebre ca cel al generalului de Gaulle sau doctorului Barnard, pe acela al marelui ciclist Jacques Anquetil, renumit campion al șoselei și pistei...

Așadar, gîndim, într-o companie atît de selectă, la braț cu personalități de indubitabilă valoare în realitatea politică sau socială, în cultura sau știința universală, numele unui sportiv trăiește cu drepturi, desigur, egale...

Este acesta, neîndoios, un prilej, reluat, de a recunoaște public, cu tot mai multă luciditate, dreptul la identitate socială al sportului, și nu reprezintă actul acela al desemnării unui reprezentant al lui — fie că este vorba de Anquetil, fie de un altul, oricare, — decît o nouă ocazie de bucurie pentru noi toți cei care, dintr-o ipostază sau alta, așezăm urechea la inima pulsînd puternic, a sportului...

Și o asemenea recunoaștere este departe de a fi singulară.

Să ne amintim cuvintele rostite nu de mult de președintele Richard Nixon, cu ocazia primirii sale în rîndurile membrilor Fundației naționale de fotbal: „Este acest act (n.n. — al primirii) un pas neînsemnat pentru Fundație și fotbal, în general. Dar el reprezintă un mare salt pentru un om care n-a făcut niciodată parte dintr-o echipă".

O altă recunoaștere a sportului, raliată la multe alte dovezi de importanță plenară —, tot atîtea motive de mîndrie pentru sport și slujitorii lui, fideli și neinteresați deopotrivă...

Ovidiu IOANIȚOAIA

Continuă serialul: BRUMEL — SĂRITORUL COSMIC

● Bătălia cu Thomas o cîștigă... Șavlakadze ● Zboruri de basm ● Prețul scump al centimetrilor ● Ultimul record ● Vine pe lume micul Brumel

În pagina a 3-a